

hvorfor nævner Ministeren ikke 100 Millioner eller 200 Millioner? Det er ét ganske vilkaarligt Tal. Den højtærede Minister glemmer ganske, at naar vi kommer til det Punkt, er i Virkeligheden de højere Takster vedtaget, og naar de er vedtaget, vil det ikke være nødvendigt at gaa over til en Supplering, som kommer til at betyde noget videre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Den højtærede Forsvarsminister syntes at mene, at naar jeg havde ønsket Redningsvæsenet og adskillige andre af de civile Væsener under Marineministeriet lagt ind under andre Ministerier; var det, fordi jeg handlede efter Princippet: Forandring fryder. Jeg ved ikke, om man indenfor Regeringspartiet handler efter den Slags Metoder, hos os er det ikke Tilfældet. Naar jeg har udtalt Ønsket om at faa Fyr-, Våger-, Rednings- og Lodsvæsenet ind under Handelsministeriet eller i alt Fald et andet Ministerium end Marineministeriet, er det, fordi de paagældende Etater stadig fremsætter Ønske derom. Jeg siger ikke meget, naar jeg udtaler, at disse Væsener ikke har nogen Tillid til Ledelsen fra Marineministeriet, det gælder i dette Tilfælde ikke den højtærede Ministers Person, men Ledelsen. Inspektionsskibene føres af Løjtnanter, og dem har de ikke nogen som helst Tillid til. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis det var unge Damer, der er ansat i de paagældende Etater, vilde de være overordentlig begejstrede for, at Løjtnanterne kom og inspicerede; men det er nu tilfældigvis ikke unge Damer, og blandt de Mænd, der er ansat i Etaterne, er der, som sagt, ingen Tillid til Ledelsen og Inspektionen fra Marineministeriet. Jeg tror, man vilde skabe større Tillid hos de paagældende Etaters Personale, hvis man f. Eks. flyttede dem over under Handelsministeriet.

Naar den højtærede Minister talte om, at Udgifterne til Redningsvæsenet er gaaet op fra 350 000 til ca. 800 000 Kr., saa er det jo ikke en større Fremgang, end der er dikteret af de økonomiske Forholds Udvikling. Det er en Kendsgerning, at før Dyrtiden kom, var vore Redningsfolk lønnet alt for lavt, ligefrem med Sulteløn. Det er heller ikke overvætted, naar Ministeren op-

lyser, at de faar 400 Kr. for at være til Raadighed, naar det er nødvendigt; naar man tager Hensyn til, at for de 400 Kr. skal de være parate til enhver Tid, kan alt-saa ikke paatage sig andet fast Arbejde, saa er 400 Kr. en meget lav Betaling, især naar det drejer sig om et saa farefuldt Arbejde, som Redningstjenesten er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bjerring har Ordet for en kort Bemærkning.

Bjerring: Maa jeg først takke den højtærede Justitsminister, fordi han har tilsagt sin absolutte Støtte til, at Befolkningen kan faa Adgang til billigere Medicin i Øjeblikket. Jeg vil ogsaa takke for Tilsagnet om, at flere Haandkøbsvarer ved første Lejlighed skulde gaa over fra Handel hos Apotekerne til Handel hos Materialisterne, saaledes at der fra den Side kunde komme en Konkurrence til Fordel for billigere Medicinpriser.

Naar den højtærede Justitsminister bebrejdede mig, at jeg ikke havde begyndt paa dette Arbejde for flere Aar siden, vil jeg til Oplysning for ham tilføje, at jeg jo ikke i saa mange Aar har været Medlem af dette Ting; og at jeg først for et Par Aar siden, da jeg blev Formand for det kommunale Sygehus i Nyborg, fik Lejlighed til at se, hvorledes Apotekerne bar sig ad. Jeg har nu gjort mine Erfaringer og har benyttet Lejligheden til at fremdrage dette.

Den højtærede Justitsminister vilde paastaa, at det at kalde Sundhedsstyrelsen for en forbenet Institution var en urigtig Betegnelse, fordi der i Sundhedsstyrelsen sad adskillige, der var yngre end jeg. Ja, for ældre Menneskers Vedkommende er jo Alderen altid en Undskyldning for, at de er forbenede; men ogsaa blandt yngre Mennesker kan der være adskillige, der er mere forbenede, end godt er, og for dem er Alderen i alt Fald ingen Undskyldning. Det forekommer mig, at Forretningsgangen indenfor Sundhedsstyrelsen kunde være adskilligt hurtigere, end den er, og i Stedet for at udsende Cirkulærer kunde man gribe til den fornuftige Udvej at holde nogle flere Møder og saa fremme Sagerne det mest mulige.

Men der var et Spørgsmaal, jeg stillede til den højtærede Justitsminister, som jeg intet Svar fik paa. Det var med Hensyn til